

אויצרות

גליון שבעי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

התקשרות לצדיק האמת

בערוב ימיו של החסיד הנלכב הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל, בשנת תשל"ב, נטה ידיו להחיות בעט ברול יסודות עיקריים בהתקשרות לצדיק האמת.

דבריו אלה הובאו לראשונה בירחון 'אולפן חד"ת' שיצא לאור באותם ימים, כאשר החלק השני מופיע רק לאחר הסתלקותו לשמי רום.

ברבות השנים הודפסו הדברים בקונטרס מיוחד, ואף יצאו לאורונה במהדורה מחודשת בתוספת לקט יקר מפנינים על גודל מעלת ההתקשרות לצדיק.

זה עתה התבשרנו על שיעורים חדשים שנקבעו על סדר המאמר הנפלא הזה – באדיש ובלשון הקודש.

לשמיעת השיעורים, היכנסו למערכת השמע טל' 02-9950000, למדור 'שיעורים חיים' – ותמצאו מרגוע לנפשכם.

עמודי התווך

ברכת מולא טבא שגורה ממערכת 'אוצרות ברסלב' לעומדים לימין הפצת אור הצדיק, על השמחה השרויה במעונם.

בראש ובראשונה נברך בכל לב את ידידנו הנכבד הנותן ידו לכל דבר שבקדושה:

הר"ר יצחק גרינעלד הי"ו – מפרטוני העלון להרגל אירוסים בנו נחמן יהונתן שיחי.

איתנו עמו נברך בירידת עוז את העוררים והמסייעים הנרתמים בנופם ומאדם להעשרת האוצרות באומרו ובמעונו:

הר"ר אברהם קעניו הי"ו – להולדת בנו
הר"ר מנחם פירטה הי"ו – להולדת בנו.

הר"ר יצחק וועבערמאן הי"ו – להולדת בתו

זכות רבינו זיע"א והבטחתו: "עמרי לא הפסיד איש" תגן בעדם ותעמוד לימינם לראות מהם ומכל יוצאי הלציהם רוב נתת קדושה ושמחה עד בלי די.

כשמגיעים לתחתית העקב...

את הקריאה "אין שום ייאוש בעולם כלל" ודאי שמעתם. אך יתכן אחרת? אך האם שמעתם גם מתוך איזה מצב פרצה הקריאה? מה קדם לזעקה זו?

ובכן, מעשה שהיה כך היה:

היה זה בשנת תק"ע, בשבת נחמו, חודשים ספורים בטרם הסתלקותו של רבינו הקדוש. רבינו ירד אז למעב של "פראסטיק" [=אישי פשוט לגמרי], עד אשר נשבע בשבת קודש ש"איני יודע כלום" (היי מוה"ר, רטו) ---

ומתוך מצב כזה, של אי ידיעה, של הסתלקות כל הימוחין הידיעות וההשגות, מצב של 'פראסטיק' ממש, מצב שבו אפשר להיטבע בנקיטת הפץ כדוגמת יום השבת 'שאיני אני יודע עתה כלום, כלום ממש'... משם דווקא זעק בקול עמוק גדול, קול חזק ולא יסף: "גיוואלד! זייט איך נישט מייאש!! קיין יאוש איז גארניש פאר האנדין!!!"

ממקום זה בחר רבינו הקדוש לזעוק את זעקתו, הזעקה הנצחית, המהדהדת עד עצם היום הזה: גיוואלד, אין יאוש בעולם כלל!

משם, מתחתית הבור, מהחלל הפנוי, בחר להשמיע את קריאתו: אל תתייאש!

ללמדנו, שהיאוש אינו קיים כלל, גם במקומות שכאלה.

את הקריאה "אין שום ייאוש בעולם

כלל" ודאי שמעתם. איך יתכן אחרת?!

אך האם שמעתם גם מתוך איזה מצב

פרצה הקריאה? מה קדם לזעקה זו?

הקריאה: 'איה מקום כבודו, 'מאמר סתום', 'כתר עליון' (עפ"י ליקו"מ ח"א, הנו וח"ב.י).

נשאלת רק השאלה:

מהו אם כן התנאי? מה הם הכלים אשר על ידם ניתן לגלות במחשכים את האור הגדול? מה גורם לאותו אדם הנמצא במעמקי הדמיון והבלבול לגלות את הקשר העמוק עם השם יתברך הממתין לו דווקא שם?

הביטול!

הרגשה פנימית, אמתית ועמוקה, שהכול רק 'מתנת חיים', רק 'נדבת חסד' ממש, בלי שום זכות מצינדו כלל, אלא רק בגלל חסדו ורחמנותו של האין סוף יתברך ויתעלה (עפ"י ליקו"מ ח"ב, עה).

אם ישכיל האדם, ויצל את מעידתו, כדי לראות את שפלותו ואפסיותו, ולגלות את רחמי ה'. אז תגרום לו נפילתו להקים את נקודת השפלות שבקרבו לתהיה – והרי לנו תחיית המתים ממש! (עפ"י ליקו"מ ח"ב, עב).

אמור מעתה: דורנו דור עקבתא דמשיחא, תפקידו להחיות את נקודת השפלות ולגלות את גדלות ה', דווקא מתוך העקביים! מתוך הקשיים והמרמורים.

וכי לא כך אנו קוראים השבוע בתורה:

'והיה עקב' – 'תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם... דווקא בעקב, בסוף, כשכבר כלו כל הכוחות, דווקא ברגעי מושבר, כאשר הנעת, חלילה, למצב בו יכול הינך להוכיח, לעצמך, ולכל הסובבים אותך, איך שבאמת כבר אין תקווה ואין נחמה, - משם דייקא תגלה את עצמותו של בעל החסד ובעל הרחמים...'

דווקא מתוך הרגשת האפסיות הזאת, תצמח קרן בן דוד, להביא לך את ה' ליושבי ה' אלוך לך את הברית ואת החסד... ותצליח להחזיר עטרה ליושנה בהתגלות מלכותו יתברך, בכלל ובפרט, ברוחני וגם בגשמי.

הבה, אם כן, נהפוך את מחשבות הייאוש, למחשבות של "אין עוד מלבדך". נתרגם את המרמור למילים קדושות: 'רבינו של עולם, אני לבדי אינו יכול מאומה, אתה חי, אתה מושו לבני בלעדיך, כל כך צנוב ל...'

הבה נהפוך את מחשבות החדלון וחוסר אונים, השכיחים לרוב אצל השוהים בעקביים - למחשבות של הכרה בהשגחה פרטית, ולהכרת תודה על מה שבכל זאת זכינו לחטוף [כי הרי עכשיו רואים כמה זה לא מובן מאלינו...]

ואז ימלא שחוק פינו, בראותנו עד כמה גרמו לנו העקביים קרבת אלוקים...

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	אב	ה"א	ה"ד	ה"א	ברכות
א	ב	קיה: כג	צב	תלט תמ	י
ב	ג	קיש: כד	צג	תמא תמב	יא
ג	ד	קיש: כה	צד	תמג תמד	יב
ד	ה	קכ: כו	צה	תמה תמו	יג
ה	ו	קכ: כז	צו	תמו תמח	יד
ו	ז	קכא: כח	צז	תמט תנ	טו
ז	ח	קכא: כט	צח	תנא תנב	טז

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 718-8552121
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסומים: 054-8419620

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
otzrot.breslev@gmail.com

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אגנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

האמונה שתביא את הגאולה

לא רק ביטול של היצרים והגשמיים [בכח האמונה הפשוטה] אלא ביטול גמור [גם של ההשגות הנשגות] בתכלית השלמות.

עד כאן סיפרנו על צדיקים; ומה איתנו?

ובכן, צדיק האמת רוצה להנחיל גם לנו את האמונה 'שלו', את אותה האמונה הגבוהה, הבאה מהשילכת ההשגות והביטול הגמור לה' יתברך.

הוא לא רוצה לתת לנו רק 'אמונה' פשוטה ובסיסית, אמונה שתדחוף אותנו להתגבר על הקשיים ולעבוד את ה'. אלא להטעים לנו טעם האמונה העליונה, אמונה שכל כולה ביטול גמור להשם יתברך.

הוא רוצה להטעים אותנו מין אמונה שכזאת המבעירה באדם רצון להתבטל לגמרי להשם יתברך, ולנהום כחיות הנהומות ביער לילות שלמים: 'איך זוכים להיות יהודי... הוא רוצה שנהיה חיים טובים כמותו...'

— לא רק אמונה שנותנת לנו כח לעשות מה שצריך, אלא אמונה שמבטלת אותנו להשם יתברך!

אותו צדיק רוצה להאיר את אור הגאולה, אשר אז תתבטל הבריאה אל בוראה; היא לא רק תעשה את רצונו, אלא תתבטל אליו ותיכלל בו. ולכן הוא גם חפץ להטעים לנו את האמונה הגבוהה והעליונה שלו, אמונה המביאה לידי ביטול להשם יתברך.

של משיכה להבלי העולם הזה – זוכים הם להגיע להשגות עליונות, השגות הרחוקות ונעלות מהשכל האנושי, השגת החכמה העליונה. השגות אלו לא ניתן להשיג אלא לאחר ביטול הגוף לגמרי.

אמנם, בשלב מסוים מגיעים הצדיקים אל המנוחה ואל הנחלה. הם השיגו מה שהשיגו, השגות גבוהות ונשגות, ושם הם עובדים את ה' ברשפי אש שלהבת.

אך ישנם צדיקים, 'יחיד הדורות', אשר יש בהם מנשמת 'משה משיח' שאינם מסתפקים בהשגות עליונות. גם משם הרי הם ממשיכים הלאה...

וככל שהם עולים במעלות החכמה העליונה ומשיגים מה שמושיגים, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב - גם שם 'צדיקים אין להם מנוחה' ומשליכים את הכל ומתחילים לחפש ולבקש מחדש 'איך זוכים להיות יהודי'...

במדרגות נשגות שכאלה בא הבעל שם טוב ואמר: "איך בין א נאר און גלייב" [=אני טיפש ומאמין]... שם, בהשגות הבלתי נתפסות, נשכב גם רבינו הקדוש מוהר"ן ז"ע על הרצפה ובכה: 'תעיתי כשה אונד בקש עבדך' - - -

אחרי שהעפילו אל ראש הסולם המגיע השמימה, והשיגו מה שהשיגו, הם חוזרים אל השליבה הראשונה של סולם העליה המוצב ארצה: האמונה הפשוטה!

ואמונה שכזאת, היא תכלית שלימות הביטול להשם יתברך.

"כשהאדם הוא מאמין בהצדיק בלי שום דעת, אפשר לו ליפול מהאמונה, כי מאמונה לבד אפשר ליפול. אבל אם יש לו גם דעת, שמבין גם בהדעת, אזי אי אפשר לו ליפול"

(ליקוטי מוהר"ן, רנה)

ישנם שני סוגי אמונה: אחת היא האמונה הבסיסית שיש לכל יהודי, המאמין בכך שה' ברא את העולם ושיש שוכר ועונש. אמונה שדוחפת את האדם לקום מרצו ולהתגבר על יצרו.

והשנייה, היא אמונה שבאה אחרי השגת החכמה, ובכל זאת משליכים את כל ההשגות וחוזרים מחדש אל האמונה. אמונה שאין מטרתה רק לתת כח לאדם לעבוד את בוראו, אלא אמונה שמבטלת אותו להשם יתברך.

ונסביר:

תחילת עבודתם של הצדיקים היא מתוך אמונה פשוטה וקבלת עול מלכות שמים, שבירת התאוות בניגועות עצומות, ועבודות פשוטות ושחורות. וככל שהם מזככים את עצמם, בניגועות וטרחות עצומות, ומתגברים על יצרם ושוברים את תאוותם - כך הם עולים ומתעלים מדרגה לדרגה, מספירה לספירה, מהשגה להשגה.

וכאשר הגוף הופך להיות זך ונקי, כשלא נשאר בו שומץ

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי יצחק אייזיק סג"ל - תלמיד רבנו

הכריז רבי יצחק: "רבי נתן, הוא ראוי לכתוב תפילות על התורות של הרבי!"

בתקופת התקרבותו, אמר לו הרבי: "המשנה אומרת (אבות ו א) 'כל העוסק בתורה לשמה - זוכה לדברים הרבה', מאי משמע? שזוכה "לדבר" הרבה בינו לבין קונו ולשפוט עצמו על כל דרכיו!"

מסופר עוד, כי פעם ראה הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל את רבי יצחק והתפעל עד מאוד ממאור פניו. "מי הוא אברך זה?" שאל את מקורביו, וכשהשיבוהו כי זהו אחד מתלמידי רבי נחמן נין הבעש"ט, נענה הרב מברדיטשוב בהתפעמות: "נוסע אני להרבה מקומות, וזאת רואה אני: היכן שמצוי טוב אמיתי - רבי נחמן כבר תפס אותו!"

לאחר הסתלקות רבי זושא, נסע רבי יצחק אל צדיקים רבים אך לא מצא את מבוקשו. אמנם חותנו המגיד מטרוביצה התקרב לא מכבר לרבינו הקדוש מוהר"ן זיע"א בכל ליבו ונפשו, אך חתנו עדיין לא התקרב אל רבינו.

באחד הימים שמע רבי יצחק כי רבינו עבר לדור בעיר זלטיפולי, והחליט לנסוע אליו. בבואו לזלטיפולי, היה זה לאחר שנסתיימה תפילת שחרית, רבינו סימן לו שישאר עמו ביחידות; וכאשר נשארו לבדם בבית המדרש, החל רבינו פוסע אנה ואנה אחוזו שרעפי קודש, כשאינו מדבר מאומה.

באותם רגעים ארע דבר מופלא: כל קורות חייו של רבי יצחק החלו עוברים לנגד עיני בזה אחר זה, באופן חי וברור, משל מתרחשים הם עכשיו ממש - למן ילדותו עד עתה, הכל עלה פתאום בזכרונו. ואז אמר לו רבנו: "היינו זאג" (=עתה, אמור)... רבי יצחק החל משתף את רבינו במאורעות חייו, ורבינו הורה לו מה לעשות בעבודת הבורא. לאחר מכן שמע מפי רבינו כי העצה להינצל מגאוה הינה רק תפילה. לרבי יצחק היה כבר ברור ללא ספק כי רבינו הוא הרבי שלו, אליו התכוון רבי זושא! ואמנם מהיום ההוא והלאה התקרב אל רבינו בהתקרבות נפלאה.

מסופר עליו, שגם החל לקיים את ציווי רבינו לעשות תפילות מתורתיו, הוא כתב שתי תפילות על תורות א' וב'. אך כשהגיע לתורה ג' לא ידע מה שידך לבקש שם?

הלך אפוא והביט בכתב היד של תפילות מוהרנ"ת, וראה איך הוא התחיל את התפילה במילים "הבוחר בשירי זמרה",

רבי יצחק אייזיק התייחס בילדותו וגדל בביתו של הרה"ק רבי זושא מאניפולי זצוק"ל. מנעוריו יקדה בו אהבת התורה והוא התמיד בלימודו כאחד הגדולים. יצחק'ל הנער זכה לחוות מקרוב בעבודתו הנשגבה של רבי זושא, בקריאת שמע' שלו ובלימודו ותפילתו שהיו ברשפי שלהבת דבקות הבורא. כן זכה לקבל ממנו את דרך החסידות כפי שקיבל מהמגיד ממזריטש זצוק"ל.

בהגיע לפרקו, השיאו רבי זושא שידוך הראוי לו - בתו של הרה"ק רבי יקותיאל לנדא הידוע בכינויו 'המגיד מטרוביצה', אשר אף הוא היה מתלמידי המגיד ממזריטש.

בשנת תק"ס פשטה בעיר אניפולי הידיעה, כי הצדיק רבי זושא מוטל על ערש דווי, הכל נעצבו אל ליבם, אך תלמידיו המובהקים חדרו שבעתיים, הם נמנו וגמרו לשהות במחיצתו ככל היותר, בטרם נר אלוקים יכבה.

הימים נקפו ורבי זושא החל רומז למקורביו כי עומד הוא להיפרד מן העולם. תלמידו החביב לו כבנו, רבי יצחק סג"ל, ניגש אליו בדחילו ורחימו ושאלו: "רבי, מה אעשה לאחר שתלכו מן העולם, מי יורני דרכי בעבודת ה'?"

הביט בו רבי זושא בעיניים רחמיניות והשיב לו: "יצחק'ל, אתן לך שני סימנים: האחד: כשתגיע לצדיק שמצווה למקורביו להתוודות לפניו על חטאותיהם ונותן להם תיקונים לכל חטא ופגם; והסימן השני: כשתשאל אותו מהי העצה להינצל מגאוה, והוא ישיב לך כי אין שום עצה לך כי אם תפילה. כשתראה אצלו אלו הב' סימנים, תדע שבו עליך לדבוק".

נקודה

כשאדם במצוקה אומר, כמה טוב לי!

אומר הקב"ה, זה טוב?

אראה לך מהו טוב!

(רבינו זיע"א)

נפש תחת נפש בציון רבינו

אולם הימים נקפו זה אחר זה ונדמה היה ששערי רחמים נסתמו, מצב החולה הולך ומתדרדר, המחלה מגיעה כנראה לשיאה – – –

משראתה מרת גיטל שכך הם פני הדברים, אורה עוז ועלתה שוב לציון רבינו הקדוש והתחילה לככות בככי תמרורים כרחל המבכה על בניה, ומתוך תבערת לכה פנתה אל רבינו וצעקה:

"רבי! אני אשה זקנה, זכיתי לחתן את כל הילדים שחנני השם יתברך, חיי אינם חשובים כל כך כמו חייו של בני הקדוש רבי מתתיהו, הוא עדיין צעיר לימים, יש לו בבית אשה וילדים קטנים הזקוקים לו"

ומתוך סערת רוחה ביקשה: "רוצה אני לעשות 'חליפין'... אם נגורה הגזירה ברצוני שהיא תחול עלי ועל צווארי, שאני אלך לעולמי במקום בני מתתיהו והוא יבירא וישאר בחיים – – –"

היא נשקה לציון הקדוש, חזרה לאכסנייתה, נכנסה למיטתה וקראה קריאת שמע בכוונה, ועוד באותו לילה התפשטה השמועה המחרידה: האמא המסורה והצדקנית נפטרה לבית עולמה!!!

ומאיך גיסא התרחש הפלא הגדול אצל החולה האנוש, לקיוו נצבעו כאילו מחדש, כשהסוככים רואים בחוש משעה לשעה כיצד הוא הולך ומבריא בקצב מהיר למעלה מדרך הטבע.

באותו יום התקיימה ההלוויה שיצאה לדרכה לעבר בית החיים החדש, ולמרבח הפלא בראש המלוים צעד בנה הצדיק רבי מתתיהו, שקם על רגליו בריא ושלם ומחלתו חלפה ועברה ללא שוב.

זכה רבי מתתיהו לעוד שנים רבות וטובות, עד שעלה הכורת על קיבוץ חסידי ברסלב באומן, והוא נשלח לסיביר ביחד עם כ"ז הקדושים, שם השיב את נשמתו הטהורה במות קדושים על קידוש השם.

עד שנראה לעין כל כי הוא קרוב למיתה יותר מאשר לחיים. המחלה שיתקה את גופו ומנעה ממנו אפילו את האפשרות לרדת מהמטה.

באותם ימים התגוררה באומן אמו של רבי מתתיהו, הצדקנית מרת גיטל. היתה זו ההשגחה העליונה שהובילה אותה מפולין הרחוקה לאומן דוקא בימים טרופים כאלו. היה זה לעת זקנתה כאשר סיימה להשיא את צאצאיה, בתוכם בנה החסיד רבי יצחק גרשון הכהן ברזסקי מוורשה (אביו של הרה"ח ר' יעקב זאב ברזסקי שעלה לארץ ישראל), ובהשפעת הבנים היא ובעלה רבי נחום אף הפכו לחסידי ברסלב נאמנים.

האם המסורה לא ידעה את נפשה, היא לא היתה מסוגלת לראות כיצד בנה מחמד נפשה הולך וקמל מול עיניה, היא השוותה לנגד עיניה את קדושתו הנוראה של רבי מתתיהו, את התמדתו העצומה, כיצד הוא יושב ולומד בערגה ובהשתפכות הנפש. היא נזכרה כיצד מאז קטנותו ישב ולמד "אמר אביי..." ופתאום הוא מרים את עיניו לשמים, ומתחיל לשפוך את נפשו כבן המתחטא "אביי הקדוש... אנא רבונו של עולם! רחם עלי בזכות אביי..."

מה לא עשתה הצדקנית למען בנה – כל מה שרק ניתן להעלות על הדעת כדי להשאיר את רבי מתתיהו בחיים, שעות ארוכות בילתה באהל ציון רבינו הקדוש,

פחד ורעדה בעיר אומן, בכל פינה תאניה ואניה. מגיפה נוראה התפשטה בקרב התושבים, כמעט שאין בית אשר לא נפגע במגיפה. ידיהם של אנשי החברה קדישא מלאים עבודה, יום יום עושים הם את דרכם דרך ה"טויטער בריקל" (= גשרון המתים) העובר על הנחל בדרכם לבית החיים החדש בשיפולי העיר, בו טמונים כיום רבי אברהם ב"ר נחמן ושאור חשובי אנ"ש. מלאך המוות אינו עושה חשבון לאף אחד, אברכים צעירים, נשים וטף, נמנים גם הם בין הנספים במגיפה קטלנית זו.

תפילות וזעקות בבתי הכנסת באומן, חסידי ברסלב אינם חדלים מלהתפלל על ציון רבינו הקדוש, תחנוניהם בוקעים רקיעים, אולם המחלה הולכת ומתפשטת וגובה חללים נוספים מדי יום ביומו.

והנה הגיעה המחלה גם לפתחם של אנשי שלומנו, ולא זו בלבד אלא שקנתה לה שביטה דווקא אצל אחד המיוחדים, מסלתם ומשמנם, הלא הוא החסיד הנודע רבי מתתיהו הכהן ברזסקי זצ"ל, אותו שרף הפרוש מכל הבלי העולם הזה, תלמיד חכם מופלג שרב העיר אומן מתייעץ עמו בפרשיות הלכתיות מסוככות – דווקא הוא חלה במחלה אנושה זו.

מצבו של רבי מתתיהו הלך והחריף, כל הנסיונות להקל עליו ולהחיש את רפואתו עלו בתוהו, גופו הלך ונחלש

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מתי התקיים קיבוץ ראש השנה האחרון של חסידי ברסלב בפולניה?

תשובת הר"ר חיים כץ

קיבוץ ראש השנה האחרון של חסידי ברסלב התקיים בשנת תרצ"ט בשיבת "חכמי לובלין" בעיר לובלין, שם התאספו למעלה מ-1500 איש. סיפר הר"ר נפתלי הרב החסיד ר' חיים צטרנר ז"ל מבני ברק: "זוכר אני את הקיבוץ האחרון שהיה בפולין. התאספו בליל ראש השנה בלובלין למעלה מ-1500 איש; ומה אומר לכם, כשר' שלמה יהודה [הופמן ה"ד, הבעל תפילה] פתח את פיו ב'ברינו את ה' המבורך' נפל אימה ופחד על כל המשתתפים. וכשאמרו את ה'למנצח' שלפני התקיעות, כולם ממש געו בכביה מרוב כיסופים להשי' ולצדיק האמת... 'בראש השנה ת"ש כבר פרצה מלחמת העולם השנייה, כל ורשה היתה מופצצת מאוויר, ולא יכלו לקיים את הקיבוץ בלילה, עקב חוק ההאפלה. התקבצו חסידי ברסלב בשטיבל הברסלבי לתפילה בשעה מוקדמת, ממש במסירות נפש, תוך כדי ההפצצות. וההתערורות שם והתשובה והבכיות, היו ממש עד לב השמים. לא אשכח קיבוץ זה כל ימי חיי".

תיאור נוסף של אותו ראש השנה נכתב על ידי אחד מחסידי ברסלב ממשתתפי אותו קיבוץ מבוהל, וצוטט על ידי ר' צבי לסקר מחותנו של רבי לוי יצחק בנדר:

"... היה אמנם 'קיבוץ' בוורשה, אבל אוי לאותו הקיבוץ שמתפלל תחת מכול של פצצות, יריות, שריפות ומיתות משונות ממוזיקי עלמא... 'שני שבועות לפני ראש השנה ת"ש... המיטר [השלי-ימי] על ורשה בברזל גפרית ואש, והמית על ימין ושמאל אנשים נשים וטף. אבל גם הרשע האכזר הזה עף, והפסיק (על) שלשה ימים עד ערב ראש השנה.

"אנחנו, אנשי שלומינו, התאספנו ברעדה ורתת, והמתקנו סוד להתפלל בערב ראש השנה בבית החסידים שלנו נוולפי 28 בשעה ארבע עד שעה שבע, כי מאוחר אסור היה לצאת מן הבתים... 'באו אהדים, מעט יותר ממננין...

"אבל אי אפשר היה לשוב, ומוכרחים כבר היינו לבוא תחת מטר ורם של יריות לבית החסידים שלנו... אם אחד הביט על הברו, נקרשה בו טיפת חלב האחרונה. וביעניו היה גם רבי אהרן לייב נ"י ציגלמאן, ישראל דוד, רבי חיים צענימנר, אחי רבי יעקב ובנו מענדל, ועוד אהדים שאיני נזכר בהם. מחוץ שכלה חרב הרשע... שריפות ושמים שחורים של... עופות של ברזל, ובפיהם אותם הסם אשר ראה רבינו הקדוש בחלומנו לפני מואה וארבעים שנה...

"אבל אנחנו התקשרנו לצדיק האמת, ובידו של הקדוש ברוך הוא הפקדנו את רוחנו. רבי אהרן לייב התפלל מעריב בעוד יום, אבל הצר החשוך לנו את היום והזיר משמים פצצות קוד, והקדיח והשריף את הרובע היהודי. שני אלפים יהודים כילה במשך שתי שעות!!

'אנחנו נמרנו את התפילה בערך חצי שבע (6 הצל), ובחיפון ובאימת מוות יצאנו כדי להגיע כל אחד לבית מושבו. מכל ארבע הצדדים היינו מסובבים בלשונות של אש של גיהנום נורא... באנו הביתה, מצאתי פצצה נפלה לביתי... כל שמשות דירתי נשברו לרסיים, העששית נפלה ארצה, ובנסי נסיון ניצלו בני ביתי ובני".

לחידודא

חידה מס' 117

חידון השנוע לצעירים

מדוע נדפס הספר 'סיפורי מעשיות' כשלמעלה כתוב בלשון הקודש, ומלמטה באדיש?

הפתרון לחידה מספר 116

מאיזו סיבה, אמר מוהרנ"ת, עזר לו ה' כל כך לעת זקנתו?

משום 'שלקח עצמו' (זיך עננומן) להתבודדות

(כוכבי אור, אנשי מוהר"ן ח"ב, כ"ב)

זכה בהגרלה לחידה מס' 115

נחמן איזק, רח' החומה השלישית, ירושלים.

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

על מה צריך לשים את הדגש באלול?

הרב נתן ליברמנט

חסיד ברסלב נוהגים ללמוד תורה ו' מליקוטי מוהר"ן בימי אלול, בעוד שיש עוד תורות על ראש-השנה שצריכים ללמוד, כמו כן יש לכל אחד הסדרים הקבועים שלו, אבל בכל זאת, מפאת גודל החשיבות של התורה הזו הלכה למעשה, משתדלים לעיין בתורה זו ביותר.

אחד מהנושאים המובאים בתורה זו, הוא הענין שצריך "למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום". רבינו אומר שאדם צריך להזהר מאד מלאפס כבוד ה"ו, ואפילו כבוד שמועיל לו כמילא, גם מזה הוא צריך להזהר מאד, ולזכור שכל הכבוד שבעולם מגיע אך ורק להקב"ה.

שהרי את כל הבריאה ברא ה' רק בשביל שימליכוהו ויכבדוהו, לכן אפשר להבין כמה זה פוגם כשמישהו לוקח ח"ו את הכבוד, שהיא סיבת הבריאה, ומשתמש בה בדיוק ההיפך - לתועלת וכבוד עצמו. זו הסיבה שאמרנו חז"ל כי "כל המתנאה כאילו דוחק רגלי השכינה" שכן הוא לוקח את ה"גאוה" המגיעה לשכינה הקדושה, לצורך עצמו, ותצא ממך רגלי השכינה נדחקת.

בענין זה צריך אדם להשמר ביותר מהוציא המתלבש במצוות שמפתהו לחשוב שכאילו הוא מתכוון לשם שמים. יש לנו ללמוד משאל המלך שעליו כתוב: "נחבא אל הכלים" ומפרשים: "הכלים" - אלו האורים ותומים. שאצלם 'נחבא', ושם קיווה למצא הוראה חדשה, שהוא איננו ראוי למלוך. זה היה עיקר שבחו "הוא נחבא אל הכלים" - שברח ביותר מן המנהיגות והכבוד, וקיווה וציפה שהקב"ה יפטרנו מכך.

לפיכך מידה נאה היא לכל אדם, לבחון עצמו כשהוא מקבל איזו מנהיגות או מינוי כל שהוא שמוסיף לו כבוד - ואינו הוא שמח בזה ואומר לעצמו 'כמה טוב שה' הכריח אותי במינוי זה, או שהוא מחפש ובודק, אולי בכלל אפשר בלעדי?

העצה לכך הוא רק הרבה התבודדות - לכבות ולבקש מה' יתברך שיצילוהו מזה ולא תהיה על ידו הסתרה על כבוד אלוהים ח"ו.

צריך לרעוד ולפחד מכל מנהיגות ומינוי של כבוד, כאותו שליח שמעבירים על ידו סכום כסף גדול מאד ממקום למקום, שרק אם הוא שוטה הריהו מתרגש ואומר לעצמו: 'אה, איזה כבוד, איזה סכום גדול יש בכיסי', ואינו מבין את גודל האחריות המוטלת עליו. שהרי סכום הכסף אינו שייך לו כלל, כמו הכבוד שאינו שייך לאדם אלא לבעליו שהוא הקב"ה.

והנפקא מינה בזה למעשה הוא לא להפסיק לפעול, אלא לבדוק עצמו היטב בשקול הדעת האם באמת הוא מוכרח לקבל על עצמו את המינוי שהגיע לידו, ואם בא לידי ההלטה שהוא מוכרח לקבלו על עצמו הוא צריך לפחד ולרעוד בזה מאד מאד.

אין הדבר סותר את העובדה כי את הצדיקים הגדולים במעלה זוהי מצווה גדולה מאד לכבד, משום שכל הבריאה נבראה בשביל שיכבדו את ה' יתברך מהעולם הזה השפל, והצדיקים באמת זוכים להעלות את הכבוד לה' יתברך בשלמות לגמרי. לכן על ידי שאנו מכבדים את הצדיקים, אנו זוכים להביא את העולם לתקונו השלם שבגינו הוא נברא "בגין דישתמדעון ליה".

לצורך כך יש להתאזר בעזות קדושה, כמובא בתורה כ"ב, כי רק ע"י עזות אפשר להתגבר על החלישות הדעת שאופפת אותנו בעניני כבוד; ולהאמין לצדיק שבכוהו גם אנו יכולים לזכות להעלות את הכבוד להש"ת בשלמות, אפילו אם עברו עלי כמה וכמה חודשי אלול שלא זכינו לכך; ולזכור שאלה הם ימי רצון גדולים מאד שבהם הקב"ה מחכה מאד עלינו שנחזור אליו; ולהודות לו על כך שאנו יודעים מהעצה של התבודדות שעל ידה אנו יכולים איך לנצל את ימי אלול הקדושים.

(מטוב מתוך שיטורו של הרב נתן ליברמנט. ניתן להאזין לשיעור

במסגרת השמיעה של אודיות ברסלב 9950000-02, אידיש, שיעור ומאמרים, שיעור מס' 2)

פרשת עקב

גאוה בתפילה

בשעת התפילה אנחנו ממליכים את הקב"ה, כי בכך שמבקשים ממנו את צרכינו ומודים לו על כל חסדיו, אנו בעצם מכריזים ומגלים שהוא מושל ומנהיג את הבריאה.

זו עניינה של מידת המלכות - להודיע שה' מלך על כל הארץ.

לעומת זאת יש מלכות הפוכה, והיא מידת הגאוה שנובעת ממה שאדם מרגיש שהוא זה שישולט במצבו, וכוחו ועוצם ידו הם שעשו לו את החיל הזה...

זו הסיבה שדוקא כשמתאמצים להשקיע מחשבה ותשומת לב בתפילה, מיד צצים הרהורי גאוה וזוהרה - 'איך שאני מכוון, אני ממש מרגיש כעומד לפני המלך'...

שכן, כאשר מנסים להגביר את המלכות קדושה בתפילה, כי אנו גם המלכות השלילית, הגאוה, מתגברת. דבר שכמו כן סותר את מהותה של התפילה שהיא ענוה וביטול לקב"ה, כמו שכתוב: "תפילה לעני" - "דרך עניות ושפלות" (רש"י ברכות י"ב).

העצה לכך היא שלא להתבלבל, אלא פשוט להשקיע עוד יותר מאמצים להתרכז בתפילה, ולהשתדל בכל הכוחות להודות עם הדיבורים שמוציאים מהפה. כי התפילה היא כאמור היפוכה של הגאוה, וככל שמשקיעים כוחות בתפילה כך מצליחים לנצח ולבטלה, עד שכל הרהורי הגאוה נעלמים מאליהם.

עניין זה מרומז בפסוקים (דברים ח"ז-ח): "ואמרת בלבבך כוהו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" - הרהורי גאוה - "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חילי", שעל ידי שתזכור את ה' ותשקיע כוחות בתפילה, תתן כח לתפילה שהיא "מלכות" המכונה "אשת חיל" (מכאן צוהר ח"ג ע"ב).

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, פד)

אומן ראש השנה
ההרשמה בעיצומה!
התקשרו עוד היום:
02-54100
ד"ר צדיקים
www.zadklimous.com

אומן ראש השנה
ההרשמה בעיצומה!
אחירים אטרקטיביים!
נתיבים טורס
סיסט לודי | קבר צדיקים | אירועים מחירים
02-633-8444
משרד: שומרי אמונים 12 ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה וצלחה, ליוונו ופונסנו, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנת תולס בהפצת האוצרות				המפיצים				
<p>קרית יואל</p> <p>הר"ר יצחק וועבערמאן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אשר אפרים חיים מלמד ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>קרית יואל</p> <p>הר"ר מנחם פירט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן יודא שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן זאב פראנק ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסי הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יעקב שאר ברב ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י אביו הר"ר אברהם צבי ב"ר ישקא אהרן ברב זצ"ל נלב"ע כ"ב אב תשס"ג תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>לונדון</p> <p>הר"ר נתמן מנה ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 2000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' לידיו</p> <p>הר"ר צבי כהן ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיט</p>	<p>מודיעין עילית - ירושלים</p> <p>הר"ר נתמן בנשיה ה"ח</p> <p>הר"ר שרגא ברנד ה"ח</p> <p>הר"ר מרדכי גוטליב ה"ח</p> <p>הר"ר חיים שמואל גוסטער ה"ח</p> <p>הר"ר יזהרה הרשקוביץ ה"ח</p> <p>הר"ר נפתלי שטיצ'ר ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 3000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' לידים</p> <p>הר"ר צבי כהן ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיט</p>	<p>ירושלים - בית שמש</p> <p>הרב נבריאל חיים גרוסמן ה"ח</p> <p>הרב ברוך מרדכי פראנק ה"ח</p> <p>הר"ר אלימלך פוקס ה"ח</p> <p>הר"ר נתמן גרוסמן ה"ח</p> <p>הר"ר מנחם גרוסמן ה"ח</p> <p>הר"ר נתן גרוסמן ה"ח</p> <p>הר"ר שמעון גרוסמן ה"ח</p> <p>הר"ר נפתלי גרוסמן ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 2500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסי הבן</p> <p>לחנת/לגיסים</p> <p>הר"ר יצחק גרינולד ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיט</p>	<p>בזר פארק - לונדון - בית שמש - ירושלים</p> <p>הר"ר נפתלי הרץ ברנר ה"ח והר"ר דוד חיים ריימאן ה"ח</p> <p>הר"ר מנחם זיכר ה"ח והר"ר נפתלי שטיצ'ר ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 4000 גליונות</p> <p>ירושלים - מודיעין עילית</p> <p>הר"ר שמואל אטיגור ה"ח והר"ר נתמן בנשיה ה"ח והר"ר מרדכי גוטליב ה"ח</p> <p>הר"ר חיים שמואל גוסטער ה"ח והר"ר יזהרה הרשקוביץ ה"ח</p> <p>הר"ר שיראל נתמן חשין ה"ח והר"ר יחיאל יזהרה חשין ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 3500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסי הבן</p> <p>לידידם הר"ר יצחק גרינולד ה"ח</p> <p>הב נתמן יהונתן שיחי' בע"ל בת הר"ר נתמן ליברמנט ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיט</p>

בלי כוכביות, בלי אותיות קטנות, עם אירו-פנים - **פשוט להגיע לאומן**

מזמינים כרטיס עכשיו: **02-80-80-80**

כל כך פשוט.